KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
NR 9
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
BLONDIN
De man wiens leven aan een draad hing
door FRED FUNCKEN
Lees ook
het boeiend verhaal
DE VREEMDE PASSAGIER
VAN DE
« CONQUISTADOR »
door
François d'Orgeval

De waterval van de Niagara heeft steeds een onweerstaanbare aantrekkingskracht uitgeoefend op talrijke waaghalzen, die hetzij al zwemmend, hetzij opgesloten in een ton door die kokende, schuimende watermassa wilden heen geraken. Niemand heeft echter ooit de Fransman Blondin in stoutmoedigheid overtroffen...

Heel jong nog, danste hij voor z'n makkers op de koord en wedde met hen telkens opnieuw dat hij nóg beter kon en nóg stouter kunstjes durfde uithalen.

Blondin ik wed er om dat je niet kan springen, omtuimelen en weer met je beide voeten op de koord terecht komen !

Dat kan ik wel !
Kijk goed, jongens ! Daar gaan we...
EEN... TWEE...

DRIE !

Maar de koord brak en onze jonge held kwam pardoes op de grond terecht.

Hahaha !
Ik heb gewonnen !

Neen, dat telt niet.
Het touw brak. Ik doe het opnieuw !

En Blondin herbegon nog heel dikwijls en enkele jaren nadien treffen we hem aan als koorddanser op de dorpskermissen. En of hij bewonderaars had !

Hij werd de vedette van een groot cirkus en zijn naam werd in één adem genoemd met die van de beste acrobaten van Europa. Hoe zonderling het ook moge schijnen, dit succes voldeed Blondin niet...

Op een dag, als hij naar zijn loge terugkeerde, werd hij aangesproken door een Amerikaan die schouwspelen organiseerde...

BRAVO ! Mijnheer Blondin, je nummer is werkelijk sensationeel !

Ik zou veel meer, veel beter willen doen... iets buitengewoons ! Ik zou de Niagarawaterval willen oversteken op een koord !

WAT ?

De nuchtere, practische Amerikaan is er een ogenblik de kluts van kwijt. Hij heeft echter dadelijk een plan...

Prachtig ! Een geniaal idee !
Laat mij die zaak voor jou organiseren. Ik zie het al in koeienletters op de éérste pagina van alle Amerikaanse kranten staan...

In juni van het jaar 1859 verliet Blondin Frankrijk met bestemming naar de Nieuwe Wereld.

Tijdens de overtocht redde hij een matroos, die overboord getuimeld was en bewees daarmee dat hij niet alleen een buitengewoon acrobaat doch ook een puik zwemmer was...

Zowel de Europese als de Amerikaanse pers houdt zich met Blondin en zijn niet alledaags plan bezig. De naam van de acrobaat is op ieders lippen.

Het nieuws dat Blondin een matroos redde, draagt natuurlijk bij tot zijn populariteit in Amerika. Wat men in de krant het éérst leest is, vanzelfsprekend, het nieuws over Blondin.

Die Fransman waagt z'n leven om over de Niagarawaterval te gaan !

Maar als hij het evenwicht verliest en er in valt, wat dan ? Niemand kan hem redden ! De stroming is veel te sterk. Als die jonge man valt is hij reddeloos verloren...

Op 31 Juni 1859 staat er een enorme massa nieuwsgierigen samengepakt op de rotsen van de Niagara. Op de daken van de huizen kan men zich tegen een fabelachtige prijs een plaatsje kopen...

Grote sommen worden verwed op het welslagen of het mislukken van Blondin's fantastisch plan...

Ik wed voor duizend dollar dat Blondin niet zal slagen... tien tegen één !

Accoord ! Ik wed tien tegen één op z'n welslagen !

Op het vastgestelde uur verschijnt Blondin en wordt door de talrijke menigte hartelijk toegejuicht...

De koord, die van de Amerikaanse naar de Canadese oever van de Niagara gespannen wordt, is meer dan 300 m lang. Om de zes meter zijn er hulptouwen gespannen om de koord strak te trekken, doch in het midden, gewiegd door de wind, maakt ze een boog van 15 meter onder het horizontaal vlak...

Blondin neemt zijn balanceerstok, die vijf en twintig kilo weegt, en gaat over de koord...

Met vaste stap loopt hij naar het midden toe, terwijl zestig meter onder hem het water bruist en kookt...

Daar gaat hij op het touw zitten en legt er zich ten slotte uitgestrekt op neer met de balanceerstok over de borst...

Dan maakt hij een tuimeling die al de kijkers het kippenvel op het lijf jaagt en doet juichen van enthousiasme...

Iedereen ademt verlicht op als hij eindelijk gaaf en gezond op de Canadese oever staat, waar een fanfare de Marseillaise speelt te zijner ere...

Blondin rust twintig minuten en vat de terugtocht aan. Ditmaal neemt hij een stoel mee en zet er zich, te midden boven de waterval, op neer...

Als hij weer op Amerikaanse grond staat, wordt hij door een paar geestdriftige toeschouwers opgetild en in triomf rondgedragen. De Amerikanen zijn uitgelaten van vreugde...

Diegenen die op het welslagen van Blondin hebben gewed, jubelen luid en eisen hun dollars. Zij die verloren, kunnen hun teleurstelling moeilijk verbergen...

Ik heb gewonnen ! Ik heb gewonnen ! Je bent me tien duizend dollar schuldig !

Verduiveld ! Ik heb geen geluk gehad !

Geloof je niet dat het leven van een mens meer waard is dan al het geld ter wereld ?

Misschien... ja... Het vervelendste van de zaak is dat ik m'n revanche niet zal kunnen nemen, want Blondin zal dit waagstukje niet meer durven herhalen !

Zo denken al de toeschouwers er over, doch Blondin zelf is een andere mening toegedaan. Vrees kent hij niet en vertrouwend op z'n ongelooflijke soepelheid en handigheid, gaat hij nog dikwijls over de koord van de Amerikaanse naar de Canadese oever... met stoel en tafel, stoel, tafel, fles en glas en zelfs geblinddoekt...

In de hoop eens het verloren geld terug te winnen is er een man die telkens belangrijker sommen inzet...

Blondin kondigde aan dat hij achteruit over de koord wil lopen. Ik wed voor 10.000 dollar dat hij in het water zal vallen !

Goed. Ik neem die weddenschap aan !

De acrobaat doet wat hij gezegd heeft en slaagt volkomen in zijn opzet.

Het spijt me, Mijnheer, maar u heeft verloren.

De duivel hale die verwenste Fransman ! En zelfs al moest ik me ruïneren bij dit spel, uiteindelijk haal ik gelijk !

In een paar weken tijd is Blondin over heel de wereld beroemd geworden. Zijn fortuin is gemaakt en iedereen vraagt hem aan die gevaarlijke acrobatentoeren een einde te maken...

Ik vraag het je op mijn beurt, vriend, hou nu op met dit spel, het is te gevaarlijk. De ene of de andere dag doe je een misstap en dat betekent de dood... Het zou verstandiger zijn nu een reis door Amerika te maken...

Maar Blondin speelt heel graag met vuur en luistert niet naar verstandige raadgevingen...

Later. Ik wil het nog ééns wagen... op stelten ! Wat denk, je er van ?

Enkele dagen later...

Ditmaal win ik in één keer al het geld dat ik verloren heb terug.. Over enkele ogenblikken is die Blondin er geweest... want wat hij nu wil doen is, menselijk gesproken, onmogelijk...

Maar, het mirakel voltrekt zich onder de ogen van de nijdige man : Blondin loopt op stelten over de koord, die boven de reusachtige waterval gespannen is...

Blondin is de duivel in persoon ! Ik ben haast geruïneerd door zijn schuld ! Gelukkig bestaat er nog één middel... Mijn plan moet gelukken... het moet te allen prijze gelukken...

Een week later...

Hier is het contract voor een rondreis van één jaar in de States, Blondin !

Wacht nog even. Ik heb gedacht aan een laatste krachtproef... het is deze brief die me het idee gaf...

De brief is getekend « een verstokt wedder » en daagt me uit over de koord te lopen met een man op m'n schouders ! Ik denk er ernstig aan die weddenschap te aanvaarden...

Dwaasheid ! Bovendien zal je nooit iemand vinden die met je mee zal willen gaan !

We zullen zien ! je mag in ieder geval aankondigen dat ik 5.000 dollar schenk aan diegene die me wilt vergezellen op m'n tocht over de Niagara !

Vijf duizend dollar is heel veel, maar niemand voelt er lust toe. Eindelijk aanvaardt Harry Colcord, een helper van Blondin, het voorstel. En op een mooie dag van de maand Augustus stapt Blondin met Harry op de schouder over de koord. Driehonderd duizend mensen kijken ademloos toe...

Intussen...

Het is klaar, baas. Ik heb de hulptouwen op verschillende plaatsen half doorgesneden. Niemand heeft me gezien.

Hier heb je het beloofde bedrag. En zwijgen als vermoord, begrepen ?

Heel voorzichtig stapt Blondin met zijn last over de koord. Hij weet natuurlijk van het duivels opzet van de « verstokte wedder » niets af.

Na 45 meter blijft Blondin staan want hier volgt een van de verrassingen, die hij in stilte heeft voorbereid : de beroemde scherpschutter John Travis, schiet van op de oever dwars door de hoed die Blondin in de opgestoken hand houdt...

Maar in het midden gekomen begint het touw vreselijk te schommelen...

De hulptouwen, die half doorgesneden werden, begeven onder de drukking van de wind en de koord slingert als een hangnet...

Heen en weer geschommeld lijdt het haast geen twijfel dan Blondin het evenwicht zal verliezen en met Harry in de diepte storten... Plotseling begint hij te lopen... Zal hij z'n evenwicht kunnen bewaren tot op het laatste ogenblik ?

God ! Dat is vreselijk ! Ze komen er nooit ! Dat is het einde...

Hun leven hangt inderdaad aan een draad... een draad waar ze ieder ogenblik dreigen af te glijden om in het schuimende water te verdwijnen.

Tegen alle verwachtingen, slaagt Blondin er toch in de vaste grond te bereiken...

LEVE BLONDIN !

HOERA !

OEF ! GERED !

Dank zij z'n kunde en koelbloedigheid werden noch Blondin, noch Harry het slachtoffer van die laffe misdaad. Te midden van de juichende mensen stond de « verstokte wedder ». Hij bezat geen duit meer...

Nog vele jaren zette Blondin zijn gevaarlijke carrière voort. Toen hij 72 was voerde hij nog steeds een nummer uit, dat hij alléén kon, en iedereen met verstomming sloeg...

In het jaar 1897, hij was toen 73, overleed Blondin, de man die zo dikwijls de dood had getrotseerd, vredig en rustig in... ZIJN BED !

Volgende week : DE STRIJD TEGEN DE VLIEGENDE BOMMEN

EINDE

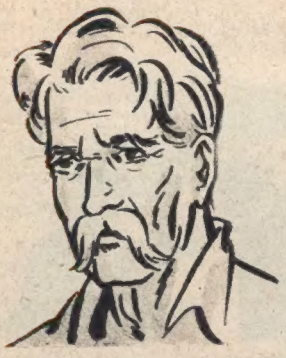

DR SCHWEITZER

VIERDE ZIJN TACHTIGSTE VERJAARDAG

JE kent hem toch, Dr Schweitzer ? Je hebt natuurlijk het volledig tekenverhaal gelezen dat we enige tijd geleden in « Kuifje » aan deze schone figuur gewijd hebben. Je hebt misschien ook de film gezien, die men over hem heeft gedraaid. Weet je, dat die man nu reeds tachtig jaar oud is, en nog steeds op zijn post vertoeft in het zwarte Afrika ? Hij verlaat zijn hospitaal te Lambarene pas dan, wanneer zijn geldmiddelen te kort schieten om in het onderhoud van zijn steeds groeiend aantal zieken te voorzien. Want de roep van « de Witte Tovenaar, die iedereen gezond kan maken » dringt steeds verder door in het oerwoud.

Wanneer Dr Schweitzer geen uitkomst meer weet, dan vaart hij met een prauw de stroom af naar de kust, waar hij met het eerstvolgend schip naar Europa of naar Amerika vertrekt, en daar een concertreis onderneemt, waarvan de opbrengst hem weer nieuwe middelen verschaft om zijn actie verder te zetten. (Je weet immers ook wel, dat Dr Schweitzer niet alleen een groot geneesheer is, maar tevens een uitstekend musicus ! Hij speelt wonderbaar goed orgel, en zijn recitals worden door alle muziekliefhebbers op prijs gesteld.) Wanneer hij dan weer zijn strijdpost in het oerwoud heeft vervoegd, na een oponthoud in de beschaafde wereld, denkt hij maar aan een ding : de « verloren tijd » weer zo spoedig mogelijk in te winnen.

Toen zijn helpers hem voor kort vierden, ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag, drukte Dr Schweitzer de wens uit nog zolang mogelijk te mogen werken voor zijn zieken, en zoveel mogelijk mensen te kunnen helpen.

Kuifje

Bestaat er een schoner levensdoel ?

DE POSTBODE

wordt deze week verwacht met nieuws van Kuifje's vrienden die graag willen corresponderen door :

August Hoefkens, J. Moretuslei, 904, Wilrijk-Elsdonk (*verzamelt punten*).

Herman Baert, Marktstraat, 11, Lichtervelde (West Vlaanderen) *zou graag met een scout willen corresponderen liefst uit Duitsland of Zuid Amerika. Men mag in het Nederlands, Frans of Duits schrijven.*

Hilda Vrielynck, Blekersstraat, 8, Brugge, *zou graag willen corresponderen met een meisje van twaalf tot veertien jaar oud. Men schrijve haar rechtstreeks.*

Dick van der Klugt, 's Gravenzandelaan, 252, Den Haag (Nederland), *zou graag met een Vlaamse jongen (het zou ook een Waal mogen zijn) briefwisselen. Dick is veertien, en houdt veel van sport, in het bizonder van voetballen en wielrennen. Ik denk dat hij in Vlaanderen wel veel correspondenten zal kunnen vinden die net dezelfde voorliefde hebben voor deze twee sporttakken.*

André De Brouwer, Steenweg Rozieren, 11, Maleizen, Overijse (Brabant), *zou willen corresponderen met Kuifje's vrienden uit de vier windstreken. Hoe verder ze wonen, hoe liever het hem is ! Ouderdom : rond de veertien jaar. Belangstelling : sport, reportages, knutselen, postzegels verzamelen, ruilen, foto's. Hobby : Journalisme! Men schrijve hem rechtstreeks.*

HET RADIOSCHEMA

HET meest gevraagde technisch onderwerp dat « Kuifje » reeds tweemaal heeft gepubliceerd blijft nog steeds het radioschema voor het bouwen van een galèneontvanger. Gezien de voortdurende aanvraag van jongens die de vroegere nummers van ons blad niet meer bezitten en niet kunnen op de kop tikken zullen we het dan nog maar een derde keer en in extenso publiceren. Dan zal onze correspondent K. van den Bergh van Turnhout ook tevreden zijn.

DE VLIEGENDE SCHOTELS

IN onze nummers 4 en 5 publiceerden we enkele interessante meningen van onze lezers over de Vliegende Schotels. Al wie zijn naam hier vond, mag een leuk geschenk verwachten.

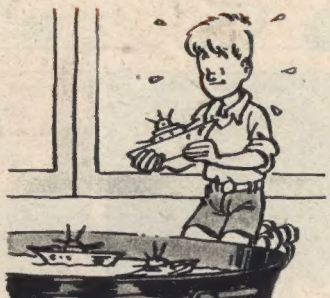

NIET TEVREDEN

Raymond Robert Thys, van Antwerpen, **vindt « Kuifje » wel mooi, maar hij is toch niet tevreden. Want « Ik ben nogal fel Amerikaans gezind, schrijft hij, en « Kuifje » publiceert meer Engelse dan Amerikaanse schepen en vliegtuigen, en de Amerikaanse vloot is nochtans tweemaal zo sterk, en zeker niet minder modern dan de Engelse... », zo gaat hij verder.**

Wij hebben geen voorkeur voor Engelse schepen, Raymond. Wij brengen evengoed Franse als Duitse en zelfs Russische prestaties in onze grote reeks technische tekeningen. Dat er totnogtoe meer Engelse dan Amerikaanse machines verschenen zijn, is louter toeval.

EEN NIEUWE CLUB TE LIER

Rudi Spillemaeckers, Berlarij, 42, te Lier, is een flinke kerel, want hij heeft me laten weten dat hij het verzamelen wil blazen voor de Kuifjeslezers die reeds individueel ingeschreven zijn in de Club en de trouwe Kuifje's vrienden die nog geen clublid zijn. Onze lezers worden verzocht met Rudi contact op te nemen. Ik verwacht goed nieuws uit Lier.

GOED NIEUWS !

VOOR Pasen is er een prachtig speciaal nummer in voorbereiding met knalverhalen en mooie tekeningen. Zeg het aan je vrienden !

BEN JIJ REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB ?

ONZE KANARIE

Er is al vaak over kanaries gesproken in deze kleine rubriek, maar ik geloof niet dat we al ooit een exemplaar hebben gehad die dezelfde naam droeg als de kanarie van Freddy.

ONZE kanarie die noemen wij Kuifje, wij hebben hem die naam gegeven om dat hij zo « Kuifjes » voorkomt.

Het is een lieve vogel, en hij wordt dan ook door ieder uit ons huisgezin graag gezien en vooral door mij.

Nog wel gehoord van « Hij die geen liedje zingen kan die moet er maar eentje fluiten », wel onze kanarie die kan er eentje fluiten en zelfs meer dan eentje !

FREDDY.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.

Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-Art

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.

3-3-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

Het sluwe plan van Danglars gelukte : substituut de Villefort liet Dantès aanhouden de dag dat hij z'n verlovingsfeest met Mercedes vierde...

IN DE SOMBERE GEVANGENIS

13 HET was reeds tien uur 's avonds en de ongelukkige Edmond Dantès begon de hoop op te geven, toen er stappen weerklonken in de gang. De celdeur werd geopend en in het licht van de toortsen zag de jonge man de karabijnen en de sabels van vier gendarmen blinken. Edmond was er van overtuigd dat ze hem vanwege Mr de Villefort kwamen halen en ging zonder vrees in hun midden staan. Een rijtuig wachtte hen op aan de deur en vol vertrouwen stapte hij in. Pas toen de koets de weg naar de haven insloeg, begon hij achterdocht te koesteren. Waar bracht men hem heen ?

14 PLOTSELING stopte de koets en Edmond werd gedwongen uit te stappen. Omringd door de vier gendarmen liep hij naar een sloep, die een visser op de kade met een ketting vasthield. « Waar brengen jullie me heen ? » vroeg Dantès met bevende stem. Een gendarm antwoordde schouderophalend : « Weet je dat waarachtig niet ? Kijk ginder, rechts van je !»... Dantès onderdrukte een kreet van schrik en afgrijzen. Tegen de donkere hemel zag hij de massieve muren van het sombere kasteel van If oprijzen. Het was de gevangenis waar men de grootste misdadigers opsloot. Niemand was er ooit van weergekeerd...

15 LATEN we de arme Edmond even aan zijn lot over om te zien wat er zich intussen te Marseille afspeelt. Al de familieleden van Dantès waren dodelijk ongerust. De reder Morrel was naar Mr de Villefort gegaan om ten beste te spreken voor zijn jonge kapitein, doch tevergeefs. Mercedes had al niet meer geluk. De magistraat bekeek haar misprijzend en zei: « De man, waarover je spreekt is schuldig. Ik kan niets voor hem doen. » Onverschillig voor het leed dat hij haar door z'n schromelijke onrechtvaardigheid aandeed, leidde hij Mercedes de deur uit.

16 DE vader van Dantès stierf van verdriet. Danglars en Fernand gebruikten grote woorden om hun slachtoffer te beklagen en noch Morrel, noch Mercedes hadden er een flauw vermoeden van welke valse rol zij gespeeld hadden. De eerste nacht, die Edmond in de gevangenis doorbracht, was verschrikkelijk. Hij was opgesloten in een grote zaal. Langs de dikke muren droop het water neer. De jonge man kon de slaap niet vinden en bleef recht op z'n brits zitten, terwijl hij als wezenloos naar de vloer staarde. Toen het morgenlicht binnendrong had hij de indruk dat hij tien jaar ouder was geworden...

17 TWEE dagen lang weigerde hij te eten. Soms waren bitterheid en woede hem te machtig en snikte hij het uit. Met het hoofd tegen de grond bad hij lang, zag in z'n geest z'n kinderjaren en z'n jeugd opnieuw en vroeg zich af, welke misdaad hij had begaan om zulk 'n wrede straf te verdienen ? Soms was hij opstandig. Twee weken na zijn arrestatie, toen de bewaker weigerde een brief aan Mercedes af te geven, liet hij z'n woede vrije loop, greep een bankje en zwaaide het boven het hoofd van de bewaker. De man week achteruit, werd bleek en stamelde : « Je weet niet wat je doet. Des te erger voor je... »

18 DE volgende morgen werd Dantès een verdieping lager gebracht, naar de cel waarin men de gekken opsloot. De dag verschilde er in niets van de nacht en men leefde er als een dier tussen ratten en ongedierte. Toen de deur achter z'n rug dichtviel, strompelde Edmond tastend voort tot hij de muur voelde. Overmand door het verdriet, ging hij in een hoek zitten en roerde zich niet meer. Langzamerhand begonnen z'n ogen zich aan de duisternis te wennen en kon hij enkele voorwerpen onderscheiden. « Ik ben nog niet gek, dacht Edmond, maar hier moet ik het beslist worden... »

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Agent X 8, de nieuwe leider, dwingt Anthraciet, ex-koning van de Zwarte Ratten, z'n schuilplaats te wijzen waar het geheim wapen verborgen werd...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKENDE VAN SANTA COIMBRA

Fred Leslie, die per vliegtuig naar Santa Coïmbra, de hoofdstad van Niabragua reist, in de hoop in de jungle van Centraal Amerika belangrijke palaeontologische vondsten te doen, maakt kennis met een vreemd man helemaal in het zwart gekleed. Bij de aankomst te Santa Coïmbra beginnen de moeilijkheden voor Fred en zijn vrienden...

IN zijn leunstoel uit rotang geleund, vaagde Fred Leslie de zweetdruppels weg die van zijn voorhoofd parelden. In de hall van hotel Trinidad was het die avond drukkend warm en de grote ventilator draaide de zware, kleverige lucht tevergeefs om en om.

— Prachtig land om je vacantie door te brengen, mompelde Fred. Bezoek Niabragua, de parel van Centraal Amerika en zijn hoofdstad, Santa Coïmbra, met zijn kerken uit de tijd van de Spaanse veroveringen, z'n Spaanse vesting... zijn hitte, zijn koortsen, zijn muggen! Maar ik mag me daarover niet beklagen vermits ik hier niet met vacantie ben...

EL periódico, señor!»

Een loopjongen overhandigde Fred een dagblad. Fred duwde de jongen een geldstuk in de hand en opende de krant.

Ze heette «El Pueblo de Niabragua» en het was een editie van dezelfde dag. De grote titel op de eerste pagina sprong Fred Leslie al dadelijk in het oog: «DE WETENSCHAPPELIJKE AMERIKAANSE EXPEDITIE ZAL SANTA COIMBRA MORGEN VERLATEN OM DE TOCHT NAAR DE WILDERNIS AAN TE VATTEN.»

Fred doorliep vluchtig het artikel van twee lange kolommen dat besloot met volgende woorden: «De professoren Leslie, Blaines en Siburg, die nu acht dagen geleden te Santa Coïmbra toekwamen, zullen de stad morgen verlaten en naar de streek van de rio Caïman vertrekken. Onze beste wensen begeleiden de drie dappere geleerden die niet aarzelen hun leven te wagen met het énig doel de wetenschap te dienen.»

— De reporters van Niabragua hebben weinig verbeelding, dacht Fred terwijl hij de krant opplooide en ze op het tafeltje lei. Aan mijn verklaring werd geen enkel woord toegevoegd. Het gebeurt nochtans niet alle dagen dat iemand die wildernis intrekt op zoek naar fossiele dinosauriërs. Dat hadden ze toch wel even kunnen onderstrepen.

★

HIJ was in ieder geval blij de stad te kunnen verlaten want hun verblijf te Santa Coïmbra was een tegenvaller. De moeilijkheden waren begonnen bij de douane op het vliegveld, nadien konden ze geen dragers krijgen en ook geen roeiers. Het was net of iemand had er belang bij stokken in de wielen te steken. Om voldoening te krijgen, had hij ten slotte beroep moeten doen op de regering. Men wantrouwde hen en dacht dat de geschiedenis van die geraamten van dinosauriërs een ander winstgevend zaakje verborg...

Fred herinnerde zich de magere man in het zwart, die hem in het vliegtuig gevraagd had:

— Maar tussen ons gezegd, professor, welk is het ware doel van uw expeditie? U wilt me toch niet wijsmaken, dat u uw leven in het oerwoud wilt wagen enkel en alleen om enkele sauriërs mee te brengen, die al millioenen jaren dood zijn!

Hij herinnerde zich ook de raadselachtige glimlach waarmee de man hen bekeek toen ze met z'n drieën het douanekantoor verlieten.

— Ik heb de indruk dat die man een boze engel is, die hier speciaal geparachuteerd werd om ons ongeluk te brengen...

Fred stak een sigaret op, trok er enkele keren aan en doofde ze dan plotseling. Dat deed hij altijd wanneer hij perplex stond. Hij zou oprecht gelukkig zijn wanneer ze eindelijk in de jungle waren...

Hij keek op z'n uurwerk:

— Al zeven uur! Blaines en Siburg zullen nu spoedig terug komen voor het diner. Het is tijd dat ik me ga opfrissen...

★

MET vlugge passen klom hij de trap op en liep naar zijn kamer op de eerste verdieping... Er was licht, een man stond over een van zijn koffers gebukt en woelde er in. De andere koffers waren geopend op het bed gegooid. Bij het gerucht van de opengaande deur had de dief, een blanke met blond haar, zich omgekeerd. Met een

De bandiet stormde op Leslie toe...

lang, vlijmscherp mes in de vuist stormde hij op Leslie toe, deze sprong op zij en wrong de arm van de dief met een klassieke jiu-jitsu greep naar achter.

Het mes viel op de grond doch de man kon zich vrij maken en er ontstond een kort gevecht. De Amerikaan slaagde er in de dief met een flinke vuistslag naar de planken te zenden. De dief scheen definitief buiten gevecht gesteld doch, toen Fred naderde om er zich van te vergewissen, kreeg hij plotseling een stoot van twee veerkrachtige voeten op de borst en vloog tegen de muur. Hij ging opnieuw op zijn aanrander af, doch deze had z'n mes van de grond opgeraapt en gooide het in de richting van Leslie. De palaeontoloog slaagde er niet in dit helemaal te ontwijken want het doorboorde de mouw van zijn vest en spijkerde hem aan de muur vast.

De dief profiteerde van dit ogenblik respijt om in de gang te verdwijnen. Leslie rukte de dolk uit de muur en holde hem na.

De dief draaide net de gang om, Leslie had hem bijna te pakken doch toen was er iemand die hem eensklaps de weg versperde: **de magere man in het zwart** die hij een week geleden in het vliegtuig ontmoet had.

— Waar loopt u naartoe, professor? riep de man en klampte Fred vast. Lopen bij zulke hitte!... U herinnert zich nog wel wie ik ben? Boris Grosjak...

— Een dief, hijgde Leslie, hij doorzocht m'n koffers!

Hij maakte zich bruusk los, liep door de gang om uit te komen op een galerij boven de tuin gelegen. In de galerij was niemand en in de tuin al evenmin...

— Dat is de schuld van Grosjak, bromde Fred, zonder hem zou ik die dief bij de kraag gevat hebben!

Hij haalde de schouders op. Ten slotte kon die man niet veel meegenomen hebben. Hij had niets in z'n handen toen hij vluchtte...

Fred liep terug naar zijn kamer. Boris Grosjak stond nog op de zelfde plaats. Hij leunde tegen de muur en ontstak een dunne sigaar. De blik in zijn kleine, groene ogen was ondoorgrondelijk en met een boosaardig lachje vroeg hij:

— Uw dief ingehaald, señor?

Hij sprak Spaans met een sterk vreemd accent.

Leslie schudde het hoofd:

— Verdwenen. Ongetwijfeld vind ik hem nooit meer terug...

— Men kan nooit weten... Het toeval... Misschien vind je de dief op zekere dag wel terug... ten ware dat de DIEF U TERUGVINDT. Een sigaar, señor?

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

Volgende week:

TWEE SPOKEN IN DE JUNGLE?

DE BRISTOL 173 EEN HELICOPTER VOOR 13 PASSAGIERS!

DE helicopter staat in de gunst en de laatste jaren maakt men van deze reuzen sprinkhaan gebruik voor het passagiersvervoer over korte afstand.

In tegenstelling met andere helicopters is de Bristol 173, die we hier voorstellen, uitsluitend voor commerciële doeleinden gebouwd. Het toestel volbracht zijn eerste vlucht op 6 Januari 1952 en voerde zijn éérste lading mee in 1953.

De Bristol is uit één stuk, de romp is verdeeld in vier compartimenten en in de stuurhut kunnen twee piloten aan een dubbele stuurinrichting plaats nemen. In de plaatsruimte voorbehouden aan de motor, werd ook het benzine-reservoir (met een inhoud van 335 liter), de radiator en het oliereservoir ondergebracht.

Voor de passagiers zijn er twee rijen van vijf zetels en achteraan een rustbank voor drie personen. In het laatste compartiment van de Bristol 173 vindt men de tweede motor met zijn radiator en oliereserve, evenals het kokervormig geraamte, dat de achterste hefschroeven draagt, en de commandoroeden van deze laatsten.

Een synchronisatiesysteem, verbindt de twee hefschroeven en zorgt er voor dat de twee rotorvlakken eenzelfde snelheid hebben en verzekert bovendien het comfort van de passagiers.

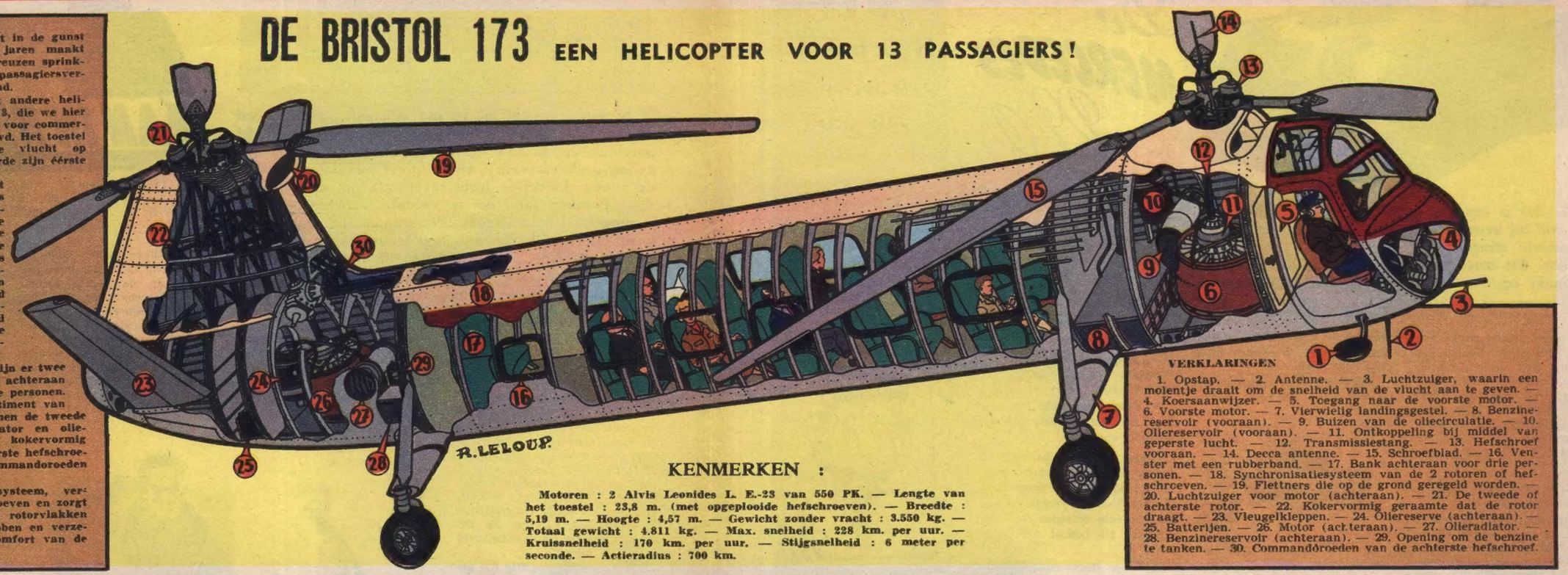

KENMERKEN :

Motoren : 2 Alvis Leonides L. E.-23 van 550 PK. — Lengte van het toestel : 23,8 m. (met opgeplooide hefschroeven). — Breedte : 5,19 m. — Hoogte : 4,57 m. — Gewicht zonder vracht : 3.550 kg. — Totaal gewicht : 4.811 kg. — Max. snelheid : 228 km. per uur. — Kruissnelheid : 170 km. per uur. — Stijgsnelheid : 6 meter per seconde. — Actieradius : 700 km.

VERKLARINGEN

1. Opstap. — 2. Antenne. — 3. Luchtzuiger, waarin een molentje draait om de snelheid van de vlucht aan te geven. — 4. Koersaanwijzer. — 5. Toegang naar de voorste motor. — 6. Voorste motor. — 7. Vierwielig landingsgestel. — 8. Benzinereservoir (vooraan). — 9. Buizen van de oliecirculatie. — 10. Oliereservoir (vooraan). — 11. Ontkoppeling bij middel van geperste lucht. — 12. Transmissiestang. — 13. Hefschroef vooraan. — 14. Decca antenne. — 15. Schroefblad. — 16. Venster met een rubberband. — 17. Bank achteraan voor drie personen. — 18. Synchronisatiesysteem van de 2 rotoren of hefschroeven. — 19. Flettners die op de grond geregeld worden. — 20. Luchtzuiger voor motor (achteraan). — 21. De tweede of achterste rotor. — 22. Kokervormig geraamte dat de rotor draagt. — 23. Vleugelkleppen. — 24. Oliereserve (achteraan). — 25. Batterijen. — 26. Motor (achteraan). — 27. Olieradiator. — 28. Benzinereservoir (achteraan). — 29. Opening om de benzine te tanken. — 30. Commandoroeden van de achterste hefschroef.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Alvorens te sterven, wou de heer van de Wolvenburcht iets zeer belangrijks meedelen aan Johan. Baron Hughes zorgde er echter voor dat de Witte Ruiter haast niets kon verstaan...

(Wordt voortgezet.)

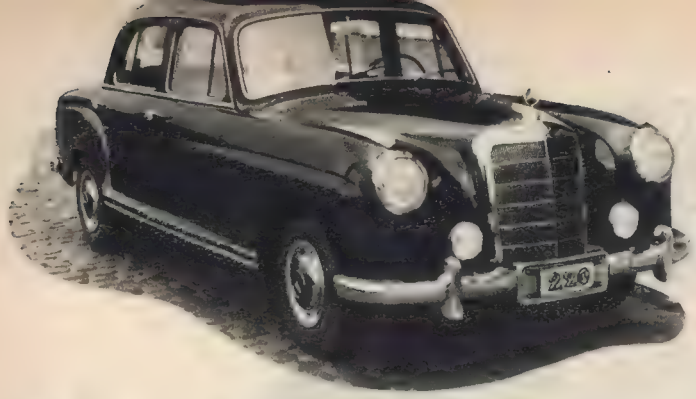

De MERCEDES 220

HA, dat is een mooie wagen! riep Walter, terwijl hij bewonderend met de hand over de carrosserie streek.

Ik kon dat moeilijk ontkennen want de Mercedes 220 maakt op het eerste gezicht een buitengewone indruk.

HET is en zware, sterke wagen, vervolgde Walter, en z'n allure doet denken aan de 180, waarmee we vroeger reeds een proefrit maakten. Maar waarom hebben ze die grote richtingaanwijzers op de vleugels afgeschaft?

— Hé? Vond je die misschien zo mooi?

— Neen, maar zeer nuttig. Je kon ze duidelijk zien.

Zonder nog verder te talmen stapten we in de wagen en reden de stad uit voor onze proefrit. De zes cylinder motor draaide zacht, bijna onhoorbaar en we verslonden in snelle vaart kilometer na kilometer.

— Hoe snel gaan we nu?

— Honderd en tien!

— Men zou het niet zeggen! We zitten zo lekker in die zachte kussens en voelen niet eens een schokje. Wat denk jij er van?

— De wagen ligt vast op de baan, de versnellingen werken uitstekend, doch het draaien schijnt me iets te langzaam te gaan.

Tussen de struiken werd de weg plotseling erg vochtig. Ik vertraagde eerst m'n vaart en drukte dan brutaal op het gaspedaal, terwijl we in tweede versnelling waren: de wielen gleden weg en de wagen slipte even naar links.

— Zachtjes aan versnellen als de weg nat is, m'n beste, merkte

We hielden er een flinke vaart in!

Walter droogweg op. Daar zit te veel muziek in die motor... of heb je dat misschien nog niet door? Knopjes en hefboompjes staan zó, dat de chauffeur er goed bij kan en het dashbord is waarachtig uit gepolijst hout.

— Dat is waar, doch ik zou wel eens willen weten waarom men het knopje voor de weglichten zó geplaatst heeft dat je er telkens moet naar zoeken?

— Een detail! Zie je nog andere fouten?

— De remmen werken uitstekend doch je moet flink op het pedaal duwen om de wagen vlug te doen stoppen.

— Dat moet je in je artikel schrijven. We moeten objectief zijn als we een proefrit maken. Mij bevalt die wagen erg. Hoeveel kost ie?

— Bijna tweehonderd duizend frank. Een peulschilletje, wat?

— Jammer. De Mercedes 220 verbruikt waarschijnlijk erg veel benzine ook?

— Neen, dat valt best mee. Van tien tot twaalf liter per honderd kilometer!

Nadat we de auto naar de garage hadden gebracht, stapten we door de mist huiswaarts. Walter floot een vrolijk deuntje, hij was echt tevreden over zijn uitstapje (ik bedoel zijn proefrit).

— Daar steekt muziek in die

Tussen de struiken was de grond erg vochtig...

wagen! zei hij met het ernstig gelaat van de kenner.

Daarop namen we afscheid tot een volgende maal!

HET HOEKJE VAN PROFESSOR RICARDO

HET PORTRET VAN SATAN

TOON je vrienden een wit blad papier en vertel hen dat je daarop Satan zal te voorschijn roepen, dank zij een toverformule die jij alleen kent. Natuurlijk is je papier slechts « in schijn » helemaal wit en heb je er vooraf het portret

van Satan op getekend. Ziehier hoe: Je neemt salpeterzure potas die je mengt met water. Roer zachtjes tot het poeder gesmolten is, doop er een penseel in en teken daarmee op een wit blad papier het hoofd van de duivel met zijn horens, snor en sikje. Laat drogen. Het water verdampt en van je tekening is niets meer te bespeuren. Nu breng je een brandende lucifer aan een hoek van het papier, Satan houdt immers van de warmte, en daar volgt het mirakel! De vlam volgt zekere lijnen en tot grote verbazing van je vrienden, zal het portret van Satan te voorschijn komen!

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

De cirkuslui zoeken hun vriend Teddy en, met Tarass Boelba aan het hoofd, zetten zè de aanval op de villa van de bandieten in...

De spionnen krijgen de tijd niet te realiseren wat er hen overkomt... De reus staat in hun midden en deelt links en rechts flinke uppercuts uit. De twee bandieten vallen bewusteloos neer...

Een derde werpt zich echter op de grond en grijpt een machinegeweer. Tarass Boelba stormt blindelings voort en ziet de man niet...

Gelukkig is Puck er nog !

Neen, makker, dat zal niet gaan !

AAI

De dwerg doet al wat mogelijk is om zijn tegenstander te overmeesteren, doch deze staat op...

Goed, Puck ! Heel goed ! Laat mij die zaak verder opknappen !

Maar neen ! Je ziet toch wel, dat ik hem in m'n macht heb !

Maar, de vreselijke slag is reeds weg... De man draait als een tol rond en vliegt enkele meter verder...

Schrijlings in de hals van z'n vijand, vliegt Puck mee...

Prettig ! Zou je dat kunnen herhalen, Tarass ?

Enkele minuten later zitten de drie boosdoeners bijeen in een hoek...

Dat is klaar !

Enkele kilometers vandaar zien we de wagen van de chef in razende vaart over de autosnelweg snorren.

Waar voer je me heen ?

Van jou is er geen sprake meer, jongen ! Ik neem je slechts mee om je, in geval van nood, als gijzelaar te gebruiken. Alles gaat opperbest. Iemand moet me 600.000 Pond betalen. 600.000 Pond in ruil voor de plannen. Stel je je voor wat dat is ? Het komt er slechts op aan op tijd te komen...

Ik zou een fotoapparaat willen hebben ! Men zou vast geloven dat jij die drie rekels zo deerlijk toegetakeld hebt.

Wel, en dan ? Ik ben toch die... en indien je me had laten begaan... zou je gezien hebben dat...

Daarover praten we later. Die kerels werden buiten gevecht gesteld en nu moeten we Teddy zoeken...

Je vergist je ! AL die kerels werden niet buiten gevecht gesteld en Teddy hoef je niet te zoeken... DIE IS HIER NIET MEER !

(Wordt voortgezet.)

Een verhaal van François d'ORGEVAL

De vreemde passagier van de CONQUISTADOR

DE aanblik van het dek van de « Conquistador » was alles behalve verkwikkelijk. Het had iets van een leeggemaakt varkenshok dat geteerd was en diende als opslagplaats voor steenkool. Toen mijn vriend Van Zupel en ik er onze zeepkisten, die wij haast plechtig « onze reiskoffers » heetten, neergezet hadden, keken we even rond en vroegen ons af wat er ons aan boord van dit schip te wachten stond ?

KAPITEIN Tostini, die het bevel voerde over de « Conquistador », had ons aangemonsterd tegen een hongerloon. Daar we echter al een hele poos werkloos waren geweest, hadden we aangenomen. De kennismaking met onze nieuwe boot viel niet mee. Toen Van Zupel vroeg waar onze kooi was, wees kapitein Tostini met theatraal gebaar naar het dek en zei :

— Daar zullen jullie wel ergens plaats vinden. Beneden is alles vol en het is er bovendien veel te heet !

We hadden ons reeds omgedraaid, toen hij ons terugriep en ons op zachte toon en met een grijnslach, die zijn donkerbruin getaand gezicht in twee spleet, waarschuwde :

— Aan boord van mijn schip heerst er een ijzeren tucht... Het is best dit op voorhand te weten, nietwaar ? Ziezo, jullie kunnen gaan.

De hele dag kregen we onze handen vol werk en toen we 's avonds doodmoe en stram waren en er alleen nog aan dachten onze maag te vullen en te slapen, stuurde Mr Pentle ons naar de machinekamer. Dat was de smerigste, ongezondste plaats die ik ooit in mijn leven heb gezien en de temperatuur was er ondraaglijk.

De « Conquistador », die onder Panamese vlag voer en de Markiezeneilanden aandeed, dreef, in theorie althans, handel in copra. M'n vriend en ik hadden al spoedig de indruk dat de copra slechts diende als alibi; een vlag die de ware lading dekte. Het ruim van het schip was haast leeg en het was duidelijk, dat de kapitein er niet aan dacht het te vullen. Bovendien bleven we steeds op behoorlijke afstand van de kust.

— Simon, zei Van Zupel op zekere dag, er is een mysterie aan boord.

— Opium ? Wapens ?

Hij schudde ontkennend het hoofd.

— Ik heb zo'n voorgevoel dat er iets anders is. Weet je reeds dat wij een passagier hebben ?

— Een passagier ? Neen ! Wie haalt het in z'n hoofd met zo'n drijvende doodkist mee te varen ?

— Laat me uitspreken en roep niet zo luid. Het is beter dat ze ons niet horen. Buiten het eten voor de officieren wordt er twee keer per dag nog een extraschotel klaargemaakt en naar de kajuit gebracht. Ik zag het met m'n eigen ogen.

Ik keek dromerig naar het witte schuim dat ons schip bij het doorkliefen van de doorschijnende rosa en purperen zee achterliet.

— En dan ? vroeg ik eindelijk.

— En dan ? Niets. We hebben het hier al moeilijk genoeg zonder dat we nieuwe avonturen zoeken.

Ik knikte instemmend en we zwegen verder over dit geheimzinnig onderwerp. Maar natuurlijk dacht ik twee dagen lang aan niets anders en veronderstelde de gekste dingen. Van Zupel sprak niet meer over z'n ontdekking, maar ik kende hem te goed om niet te weten dat zijn onverschilligheid slechts schijn was.

★

HET was op een wondermooie nacht dat van Zupel zich naast mij uitstrekte en me z'n laatste ontdekkingen in het oor fluisterde :

— Sluit je ogen, doe alsof je slaapt maar zet je oren wijd open. Ik heb hem gezien.

— Wie ? Wie heb je gezien ?

— De passagier ! Het is een man van rond de vijftig... Ik kon hem zien door een kleine opening die ik in het beschot maakte. Hij vaart niet met ons mee voor z'n plezier... Hij is geketend als een misdadiger.

— Geketend ?

Ik had het bijna uitgeschreeuwd van pure verbazing.

— Hou je stil ! Ik zeg wel : geketend. Het komt er nu op aan te vernemen waarom hij hier is. En om dat te weten is er slechts één middel : het hem op de man af vragen. Ben je bereid me te helpen ?

Een domme vraag want Van Zupel wist wel dat ik niets liever deed. Zohaast de stuurman zijn laatste ronde had gedaan, zouden we naar de hut van de gevangene sluipen en terwijl ik de wacht zou houden, zou m'n vriend door de opening in het schutsel een gesprek trachten aan te knopen met de mysterieuse passagier.

Zo gezegd zo gedaan. Ik hield de wacht terwijl m'n vriend de toenaderingsoperatie met de onbekende gevangene uitvoerde. Het was snikheet en de twintig minuten die ik in de nauwe gang doorbracht en scherp lette op ieder gerucht, leken me een eeuwigheid toe. Toen kreeg ik een duw in m'n rug en begreep dat het interview afgelopen was. Muis stil kropen we door de verlaten gang en kwamen ongezien weer aan dek. Ik zag aan de gelaatsuitdrukking van m'n vriend dat hij verbaasd en blij was terzelfdertijd en me iets zeer interessants zou vertellen.

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

— Je raadt nooit wie de man in de kajuit is, begon hij. Het is Lewis Fingham Pocketey.

— Wie ?

— Lewis Fingham Pocketey. Een belangrijk personage uit de beste kringen van New York dat, drie jaar geleden, z'n baantje als directeur van een trust opgaf en zich als kluizenaar op een eilandje van de Stille Oceaan vestigde. Die gebeurtenis deed heel wat stof opwaaien. Wel het is die arme duivel die opgelicht werd door onze kapitein en zijn trawanten. Ze zullen hem slechts vrij laten in ruil voor een koninklijk losgeld. Onze kapitein onderhandelt in het geheim met New Yorkse kringen.

— Wat gaan we doen, Zupel ? vroeg ik met bevende stem.

— Hem uit de nesten helpen, dat spreekt. Ik heb er geen idee van « hoe » maar we hebben tijd genoeg om daarover te piekeren. In ieder geval diende onze kleine verkenning van heden avond tot iets en dat is het voornaamste. Goede nacht. Tot morgen !

M'n vriend lei z'n hoofd om z'n plunjezak en was een ogenblik later in het dromenland verzeild

★

TWEE dagen later liep de « Conquistador » ongeveer 200 mijl ten Noorden van Tahiti averij op en het spreekt vanzelf dat we daarvan gebruik maakten. Rondom ons rotsen en eilandjes. Het moment was gekomen om de gevangene te bevrijden en met hem naar een eiland te vluchten. Van Zupel had een scherpe vijl kunnen overhandigen aan de onbekende passagier en we moesten nog slechts mondvoorraad aan boord van een sloep verbergen. We hadden geluk want onze stuurman was aan land gegaan om reservestuk voor de machine te kopen en vier matrozen vergezelden hem. Wat mijn goede vriend in de keuken uitgespookt had, weet ik niet maar het is een feit. dat de kapitein en de matrozen, die aan boord waren gebleven, een uurtje nadat ze gegeten hadden, het koliek kregen. Ze vloekten als ketters. Kapitein Tostini dronk zich een ferm stuk in de kraag en sloot zich op in z'n kooi. Het fataal moment was aangebroken. Het schutsel kraakte en kriepte onder de stoten van Van Zupel. Mr Pocketey, die zijn kettingen had doorgevijld, hielp uit alle macht. Ik hield ondertussen een oog in het zeil. Eindelijk was de vreemde passagier verlost.

— Hou je mond en volg ons.

Ik ging eerst en toen ik aan de voet van de ijzeren ladder kwam die naar het dek leidde, rees de gehate en gevreesde gestalte van de stuurman voor mij op. Z'n stem klonk me als een donderslag in de oren :

— Hé, jij daar ? Wat voor de drommel voer je daar uit ?

(Lees het tweede deel in ons volgend nummer.)

IEDERE MAAND EEN NIEUWE REEKS VAN ZES

"KUIFJE'S CHROMO'S"

DEZE MAAND :

krijg je in ruil voor **100 punten** reeks **N' 3** va

DE GESCHIEDENIS VAN DE ZEEVAART

HIERNAAST een verkleinde reproductie van een van de zes mooie chromo's van deze prachtige reeks:

« DE SANTA MARIA »

van · CHRISTOFFEL COLOMBUS (149

Aan boord van dit schip stak Columbus de plas over en ontdekte op 12 October 1492, het eiland San Salvator. Christoffel Colombus meende dat hij een nieuwe wereld had ontdekt om naar Indië te varen. In werkelijkheid ontdekte hij DE NIEUWE WERELD : AMERIKA !

Haast je, om je niet alleen deze reeks doch de volledige collectie **aan te schaffen. Ze vormt een prachtige documentatie en illustratie voor je lessen van geschiedenis!**

VAN DEZE WONDERMOOIE COLLECTIE KAN JE THANS REEDS VERKRIJGEN

- **ZEEVAART (Oorsprong tot 1700)** — Reeksen 1 tot 3.
- **VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1900)** — Reeksen 1 tot 6.
- **VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945** Reeksen 1 tot 10 (volledig).
- **AUTOMOBIEL (Oorsprong** — Reeksen 1 tot 5
- **LUCHTSCHEPEN** — Reeksen 1 tot 2

EN IN DE KUIFJE'S SCHRIJFBOEKEN

JE VINDT DE KUIFJE'S BONS OP DE PRODUCTEN VAN

VICTORIA • PILSBERG
MATERNE • PROSMANS
SKI & FRANCO-SUISSE
HEUDEBERT • HORTON
NOSTA • TOSELLI • PANA
• PALMAFINA • KUIFJE •

STUUR JE KUIFJE'S BONS NAAR KUIFJE — DIENST T
Lombardstraat, 24, BRUSSEL

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Terwijl Dan uit Engeland terugkeerde op de basis van Woomera, voeren in een Japanse stad twee onbekenden een belangrijk gesprek...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Alvorens ik dit buisje open, m'n beste Tokari, wil ik je wel vertellen dat het uit Australië komt en, om heel nauwkeurig te zijn, uit Woomera, de geheime Brits-Australische basis.

Kijk!... ...

EEN FILM!

Een microfilm! Een microfilm met de laatste plannen en inlichtingen omtrent het snelste vliegtuig ter wereld: DE BLAUWE DRIEHOEK. Dit toestel wordt in het grootste geheim vervaardigd te Woomera en... hier te Yokohama, in mijn vliegtuigfabriek. Al naar gelang de constructie vorderde, werden me de plannen toegezonden door een ingenieur van de basis.

Dat is spionnage, Satsuma! Dat is diefstal!... Ik heb steeds geloofd dat jij de uitvinder van dat toestel was...

Je gebruikt lelijke namen voor zulk een prachtige zaak! Een zaak die ook voor jou winstgevend zal zijn, vermits jij me het kapitaal bezorgde om dit prototype te bouwen....

Winstgevend? Wees niet zo dom! Als de Britten er achter komen dat er een kopij van hun toestel bestaat...

Luister goed. Voor dit buitengewoon toestel vind ik natuurlijk kopers in het buitenland. Ik heb geen concurrentie te vrezen daar, aan Britse zijde, de hele productie voor de R.A.F. bestemd is. Bovendien ben ik er van overtuigd dat ik, in eigen land, invloedrijke verdedigers zal vinden om mij te beschermen en het Engels protest van de hand te wijzen...

Neen, van die kant hebben wij niets te vrezen. M'n enige zorg zijn de motoren want zonder deze laatsten is het onmogelijk ons opzet tot een goed einde te brengen. Ik verwacht een laatste inspanning van Sanders en zijn helpers om me de plannen te bezorgen....

Ik hoop, m'n waarde, dat je me net als voorheen ruime geldmiddelen zult ter beschikking stellen. Het is trouwens in je eigen voordeel... en mondje dicht!

Je kan op me rekenen, Satsuma, maar tracht die gevaarlijke zaak zo vlug mogelijk uit de wereld te helpen!

Die namiddag nadert een helicopter uit Melbourne het vliegveld van Woomera. Een van de passagiers was Dan, die uit Engeland terugkeerde...

Dan, ik geloof dat je tevreden zal zijn over de nieuwe vogel. Een sensationeel toestel! Nooit zoiets gezien!

Even later op het vliegveld van de basis...

Daar is de helicopter!

Eindelijk hebben we Dan terug!

Je zoon brandt van ongeduld om het toestel te zien, Mr. Cooper, daar ben ik van overtuigd!

Ik meen het ook, Sanders. Hij zal tevreden zijn te vernemen dat de eerste proefvlucht over een week kan doorgaan!

Enkele ogenblikken later...

Blij je weer te zien, vader! En nog vroeger dan ik hoopte!

Dag, jongen. Ik ben gelukkig maar... ook een beetje ongerust....

De volgende week kan je opstijgen met onze Blauwe Vogel!

Echt waar? Dat is prachtig! Dus is het toestel helemaal klaar?

Ja, kant en klaar! Ik zal je geduld trouwens niet langer meer op de proef stellen. Kom, we gaan naar het toestel kijken!

(Wordt vervolgd.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik stapt aan boord van de « Lycapso ». Het schip lijkt helemaal leeg en verlaten...

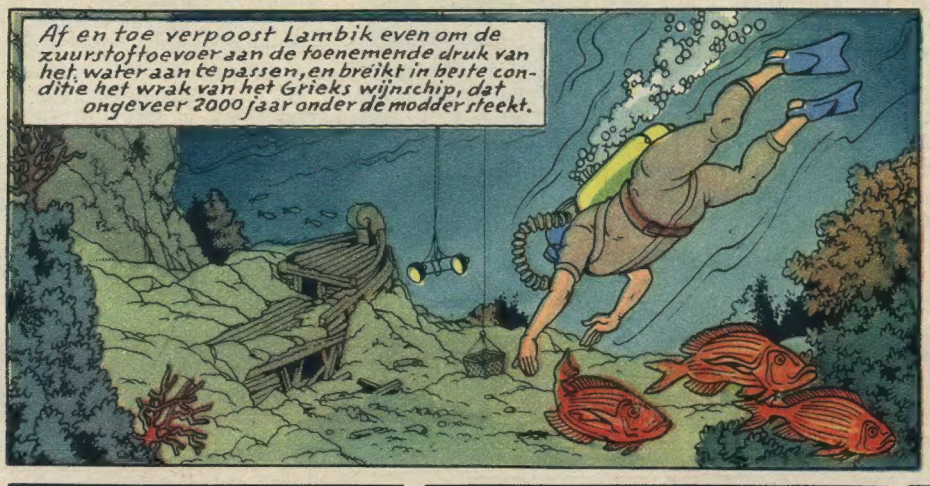

(Wordt voortgezet.)

EEN NAMIDDAG IN HET JEUGDTHEATER TE ANTWERPEN

Er is iets wat Antwerpen bezit, en geen andere stad in West-Europa ! En dat is een groot, permanent, officieel Jeugdtheater. De Sinjoren mogen er terecht fier op gaan. En de Antwerpse jongens en meisjes mogen zich wel wat gelukkiger achten dan hun broers en zusters uit alle andere West-Europese landen, die zich alleen met poppenkasten en cinema moeten tevreden stellen, en geen eigen, grote schouwburg bezitten, waar iedere week de klassieke stukken van het internationale jeudgtoneel worden uitgevoerd in schitterende decors door beroepsspelers.

DRIE jaar geleden vierde het Antwerps Jeugdtheater zijn tienjarig bestaan. Het werd gesticht in 1942, in de vroegere Concordiaschouwburg, te Antwerpen, en kreeg daarna zelfs het gewezen KNS-gebouw ter beschikking.

Dat het een grote schouwburg is, zullen enkele cijfers je wel meteen duidelijk maken : er zijn niet minder dan 1.000 plaatsen, de troep is drie en twintig man sterk (spelers, speelsters), en heeft een eigen balletafdeling. Het theaterpersoneel telt en honderdtal mensen.

Het programma van het Jeugdtheater is zeer gevarieerd. Daarin komen zowel de internationale werken voor, die reeds ettelijke generaties hebben geestdriftig gemaakt : « Het Ganzenhoedstertje », en « Hansje en Grietje », van Grimm als verschillende stukken van Andersen, Hauff, Perrault, en zelfs William Shakespeare, Maurice Maeterlinck en André Maurois, staan op het programma. Men voerde met succes de muzikale vertelling « Peter en de Wolf », van Prokofiev op, in het Jeugdtheater en voor de T.V.

Mevrouw Corry Lievens : de ziel van het jeugdtheater.

De opvoering van « Wij maken een Opera » van Benjamin Britten, in bewerking van Corry Lievens mag wel een topprestatie genoemd worden.

Maar naast al deze beroemde werken, voert het Jeugdtheater veel verdienstelijke stukken op van eigen auteurs, speciaal geschreven voor het theater aan de Kipdorpbrug, of bewerkingen van grote jeugdsuccessen zoals « Pinokkio », « Robinson Crusoë », enz.

Figuren uit eigen geschiedenis en folklore verschijnen ook

DE POST

Dit is het eerste Amerikaanse reactie-lijnvliegtuig : de Boeing 707 (ex-Project X). Het kan de afstand Brussel-New York afleggen in 7 uur, met een kruissnelheid van ongeveer 1.000 km per uur. Een gewoon viermotorig vliegtuig doet er nu 16 à 18 uur over. Dit zwaar vliegtuig kan 150 passagiers vervoeren en vliegt niettemin sneller dan een Thunderjet ! De firma Boeing bereid nu een tankversie voor. (Voor wanneer een vliegend-vliegkamp-vliegtuig ?) De machine zal ingezet worden in 1956. Men meent dat men dan iedere dag een Boeing 707 zal kunnen bouwen !

GEEN LEVEN !

HET is geen leven dat die arme slager Van Enck, uit Enschede moet hebben, als men het berichtje, dat hij in « Tubantia » plaatste ten minste mag geloven : « Slager van Enck maakt Gelderse rookworst van mals, sappig varkensvlees en wordt dagelijks vers gerookt in eigen rokerij. »

Dit sympathiek groepje werd gekiekt in het Antwerps Jeugdtheater tijdens een pauze.

WELKE ZIJN DE SUCCESRIJKSTE FILMVEDETTEN ?

GARY COOPER en June Allyson zijn de filmsterren die in de Ver. Staten in 1954 het grootste succes hebben behaald : Cooper voor de derde maal in drie jaar tijd, terwijl June Allyson het vorige jaar de negende plaats innam. In feite kwam June Allyson ditmaal op de eerste plaats, gevolgd door Gary Cooper, die in 1952 en 1953 aan de top stond van de lijst.

Op hen volgen : 3. Jane Wyman (nr 7 in 1953); 4. Marilyn Monroe (nr 55 in 1953); Audrey Hepburn; 6. Humphrey Bogart; 7. James Stewart; 8. William Holden; 9. John Wayne; 10. Bing Crosby; 11. Susan Hayward; 12. Ava Gardner.

Van het lijstje verdwenen, de in 1953 wel opgenomen Esther Williams, Montgommery Clift, Doris Day en Clark Gable.

In het kamp van de bandieten werd het alarm geblazen. Een onbekende nadert en El Mocco is afwezig...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

TIJL ON

EEN KRANT ALLEEN VOOR BANDIETEN !

DE politie te Rio de Janeiro is in de kelderruimten van een groot buitenverblijf overgegaan tot de arrestatie van de staf van een nieuwsblad, dat zijns gelijke niet heeft in de wereld ! Directeur, hoofdredacteur, redacteurs, correctors, zetters en drukkers werden naar de gevangenis overgebracht.

Dit blad was **vijf jaar lang** het orgaan van de Zuid-Amerikaanse onderwereld. Het werd opgesteld, gezet en gedrukt **door misdadigers** en had een oplage van 30.000 exemplaren ! Het was uitsluitend voor misdadigers bestemd en boven ieder nummer stond te lezen : « Opgelet ! Eerst lezen, dan verbranden ». De nummers werden in gesloten omslagen verzonden.

De krant bracht verslag uit over de rechtszittingen, verstrekte raad om door de mazen van de wet te ontglippen, gaf wekelijks een « technische plaat » met bv.: de plattegrond van een groot bankgebouw met al de vereiste bijzonderheden, vermeldde de adressen van de rijke lui en gaf boodschappen door van misdadigers.

DOCTOR IN DE SPORT

VOOR het behalen van een doctor-titel dient een thesis verdedigd te worden. Een student aan de universiteit van Padua verkoos voor zijn thesis als onderwerp « het beroepsspelerscontract ». De student gelukte in zijn proefschrift en werd aldus Dr. Simonato.

Hij is niet de eerste Italiaan die een sportonderwerp als thesis verkoos.

Reeds driemaal vóór hem kwam er een sportonderwerp aan de beurt. Doch de drie vorigen gelukten niet.

DE GROOTSTE BOEKHANDEL TER WERELD

TE Chicago is dezer dagen de grootste boekhandel ter wereld geopend : een nieuwe winkel van de firma Kroch en Brentano. De boekhandel is gevestigd in een gebouw van vier verdiepingen met een oppervlakte van twaalfhonderd vierkante meter. Met **honderdvijftig man** personeel denkt men per jaar ruim twee millioen dollar om te zetten, grotendeels in de Pocket-book-afdeling, waar de kopers wagentjes ter beschikking krijgen gesteld als in een zelfbedieningswinkel voor levensmiddelen.

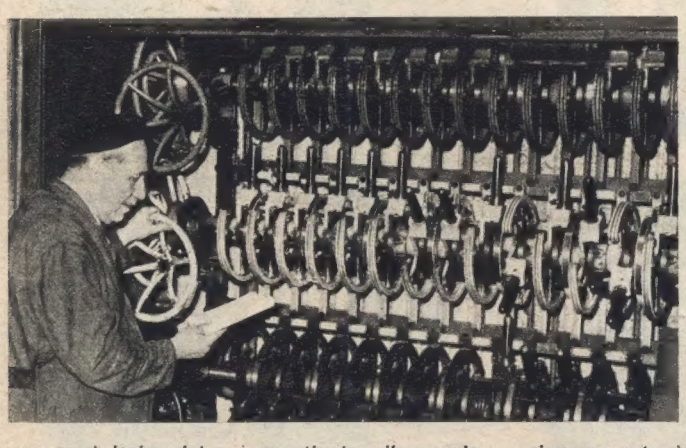

Je mag niet denken dat er in een theater alleen spelers, regisseurs, costumiers en grimeurs zijn ! Neen, een van de obscure *medewerkers is de man die het licht beheerst : de belichtingstechnieker. Dat klinkt wel paradoxaal, niet ?*

Dit vriendelijk kopje is een van tante Corry's getrouwen.

voor het voetlicht. Enkele namen ? « Keizer Karel », « Opsinjoorke », « Lange Wapper », « Jan Zonder Vrees », « Rubens », « Conscience ». Zoals uit deze opsomming blijkt, heeft het Jeugdtheater een repertorium van internationale standing.

Jongens die zich interesseren voor de pers, dromen er van journalist te worden. Jongens die veel houden van toneel, hopen later ook toneelspeler te worden. En stellen dan natuurlijk de vraag : Hoe kan men toneelspeler worden ?

Wel de acteurs uit de troep van mevrouw Lievens worden meestal van jongsaf aan gevormd in de « Club van Tante Corry » die zeshonderd leden telt, waarvan een zestigtal spelers, die twee maal per jaar een grote vertoning geven. Na de opleiding in de toneelclub, moet men natuurlijk ook nog het conservatorium volgen.

Waarlijk, wanneer men eens een vertoning heeft bijgewoond, en men de veelzijdige activiteit van het Jeugdtheater van Antwerpen kent, dan... heeft men spijt niet in Antwerpen te wonen. Gastopvoeringen geven in andere steden, dat kan men jammer genoeg niet, want daarvoor is de troep nog te klein.

Laat ons hopen dat de vroede vaderen er iets op vinden om die prachtige troep van Antwerpen, ook in andere centra te laten optreden.

Johan de BRABANDER.

In de artistenloges weten de spelers zich zo te grimeren en te kleden dat een man van vijf en twintig in een half uurtje tijd zomaar eventjes vijftien jaar verjongt !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

De kapitein was een hartcrisis nabij want, terwijl hij z'n tanden poetste, brak de spiegel van de badkamer plotseling aan stukken...

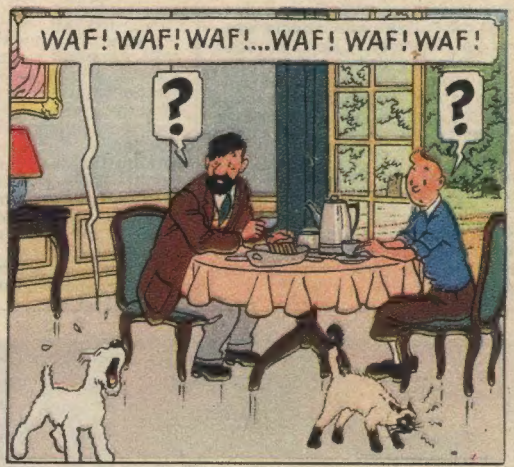

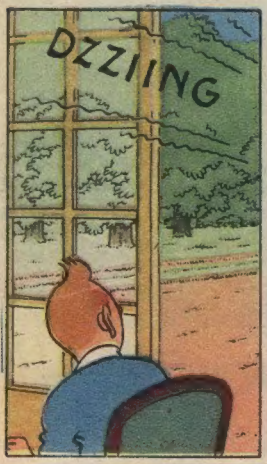

(Wordt voortgezet.)